

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผู้ศึกษาจะนำเสนอสรุปผลการศึกษา อภิปรายผลและข้อเสนอแนะดังหัวข้อต่อไปนี้

1. วัตถุประสงค์การวิจัย
2. วิธีดำเนินการวิจัย
3. สรุปผลการวิจัย
4. อภิปรายผล
5. ข้อเสนอแนะ

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด
2. เพื่อศึกษาข้อเสนอแนะของผู้ประกอบการค้าภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรในการศึกษารั้งนี้ คือ ประชากรที่เป็นผู้ประกอบการค้า หาบเร่ แผงลอยที่ประกอบกิจการค้าอยู่บนถนนผดุงพานิช ภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด จำนวน 203 ร้านค้า กำหนดขนาดของกลุ่มตัวอย่างโดยวิธีของทาโร ยามาเน่ จำนวน 135 ร้านค้า ได้มาโดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย

2. เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาที่ผู้ศึกษาร่างขึ้น คือ แบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาร่างขึ้นตามกรอบแนวคิดที่นำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาและดำเนินการตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรง และครอบคลุมเนื้อหา ตลอดจนภาษาที่ใช้และจัดลำดับของคำถามในแต่ละข้อ ประกอบด้วย

2.1 ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

2.2 ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

2.3 ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการขอความอนุเคราะห์จากผู้ประกอบการค้าที่เป็นเป้าหมายเข้าไปเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างที่ได้กำหนดไว้

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้ศึกษาได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยการใช้สถิติพื้นฐานเพื่อกำหนดหาค่าสถิติ ร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ผลการศึกษาสรุปได้ ดังนี้

1. กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง (ร้อยละ 52.6) อายุระหว่าง 36 - 45 ปี (ร้อยละ 32.6) จบการศึกษาระดับปริญญาตรี (ร้อยละ 36.3) สถานภาพสมรส (ร้อยละ 69.6) นับถือศาสนาพุทธ (ร้อยละ 97) ส่วนใหญ่ประกอบกิจการค้าคือร้านขายของชำ (ร้อยละ 51.9) และมีรายได้ต่อเดือนประมาณ 5,001 - 10,000 บาท (ร้อยละ 34.8)

2. ผู้ประกอบการค้ามีความคิดเห็นต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก เมื่อพิจารณาเป็นรายมาตรการและรายข้อ พบดังนี้

2.1 กรณีการตั้งวางสินค้าและวัสดุสิ่งของบนทางเท้า ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้เหลือพื้นที่ทางเท้าไว้เพื่อให้สามารถสัญจรไปมา

2.2 กรณีการแขวนสินค้าล้าออกมาแนวเขตของทางเท้า ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ วัสดุที่แขวนจะต้องมีความมั่นคง แข็งแรง

2.3 กรณีการตั้งวางหรือแขวนสินค้าและวัสดุสิ่งของล้ำลงบนผิวจราจร ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ห้ามตั้งวางสินค้าหรือวัสดุสิ่งของใด ๆ ล้ำลงบนผิวจราจร

2.4 กรณีการแขวน ผูก ตาก เกี่ยวผ้าใบ หลอดไฟหรือสิ่งอื่นใดกับต้นไม้หรือเครื่องหมายจราจรหรือในที่สาธารณะ ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ห้ามแขวน ผูก ตาก เกี่ยวผ้าใบ หลอดไฟ หรือสิ่งอื่นใดกับเครื่องหมายจราจรในที่สาธารณะ

2.5 กรณีการตั้งวางสินค้าหรือสะสมวัสดุสิ่งของเกินความจำเป็นบนทางเท้า ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ห้ามตั้งวางสินค้าเกินความจำเป็นบนทางเท้า

2.6 กรณีการทำเพิงพักถาวรหรือกึ่งถาวรเพื่อทำการค้า หรือวัสดุสิ่งของบนทางเท้าหรือในที่หรือทางสาธารณะ ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ห้ามทำเพิงพักถาวร เพื่อทำการค้าหรือเก็บวัสดุสิ่งของบนทางเท้า หรือในที่หรือทางสาธารณะ

2.7 กรณีการเก็บสินค้าหรือวัสดุสิ่งของและรักษาความสะอาดให้เรียบร้อย หลังสิ้นสุดระยะเวลาทำการค้าในแต่ละวัน ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ให้ดูแลรักษาความสะอาดบนทางเท้า หลังสิ้นสุดระยะเวลาทำการค้าในแต่ละวัน

2.8 กรณีการวางรางเหล็ก คอกเหล็ก กรวย แก้ว หรือวัสดุอื่น ๆ ตลอดจนเทปูนเป็นทางลาดเอียงเชื่อมต่อกับทางเท้าของเทศบาล ซึ่งเป็นการกั้นพื้นที่บริเวณหน้าบ้านหรือหน้าร้านของตนเอง เพื่อมิให้บุคคลอื่นนำรถไปจอด ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง โดยเรื่องที่มีค่าเฉลี่ยสูงสุด คือ ห้ามวางรางเหล็ก คอกเหล็ก กรวย แก้ว

หรือวัสดุอื่น ๆ ซึ่งเป็นการกั้นพื้นที่บริเวณหน้าบ้านหรือน้ำร້านของตนเองเพื่อมิให้บุคคลอื่นนำรถไปจอด

3. ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะ โดยสรุปดังนี้

3.1 ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการกรณีการตั้งวางสินค้าและวัสดุสิ่งของบนทางเท้า สรุปดังนี้ ควรมีการอนุโลมให้ตั้งวางได้แต่ต้องอยู่ในขอบเขตที่กำหนดและมีทางทำให้สามารถสัญจรได้ อีกทั้งจะต้องรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย แต่หากพบว่าสร้างความเดือดร้อนให้แก่ประชาชนทั่วไปที่สัญจรบนทางเท้าก็ไม่สมควรให้ตั้งวางสินค้า รวมทั้งเจ้าหน้าที่ที่ต้องคอยเข้มงวดและกวดขันการตั้งวางอยู่เป็นประจำ ซึ่งในทางปฏิบัติก็ควรจะดูสภาพพื้นที่ของทางเท้าประกอบด้วย เช่น หากพื้นที่ทางเท้ากว้างก็ควรอนุโลมบ้าง และเทศบาลควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการร้านค้าเกี่ยวกับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

3.2 ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการกรณีการแขวนสินค้าล้าออกมาแนวเขตของทางเท้า สรุปดังนี้ ไม่ควรแขวนเพราะอาจทำให้เกิดอุบัติเหตุทางจราจรและสร้างความเดือดร้อนให้ประชาชนในการสัญจร หรือถ้าจะแขวนควรดูความเหมาะสมและมีความเป็นระเบียบหรือมีขอบเขตที่ชัดเจน เช่น แขวนได้เฉพาะภายในร้านค้าเท่านั้น เป็นต้น หรือจะต้องแขวนให้พ้นศีรษะและให้มีจำนวนน้อยที่สุด เช่น ในช่วงเทศกาลต่าง ๆ และควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการค้าด้วย

3.3 ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการกรณีการตั้งวางหรือแขวนสินค้าและวัสดุสิ่งของด้านล่างบนผิวจราจร สรุปดังนี้ ไม่ควรแขวนเพราะจะทำให้การสัญจรบนผิวจราจรไม่สะดวกและควรให้เจ้าหน้าที่ตรวจตราอยู่เป็นประจำ ทั้งนี้เพื่อความเป็นระเบียบ อีกทั้ง เทศบาลควรมีการประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนได้รับทราบด้วย

3.4 ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการกรณีการแขวน ผูก ตาก เกี่ยว ผ้าใบ หลอดไฟ หรือสิ่งอื่นใดกับต้นไม้ หรือเครื่องหมายจราจร หรือในที่สาธารณะ สรุปดังนี้ ไม่ควรทำเพราะจะทำให้บ้านเมืองไม่มีความเป็นระเบียบเรียบร้อยและไม่สวยงาม หรืออาจจะกำหนดขอบเขตให้ชัดเจน เช่น กำหนดระยะเวลาให้ทำได้ แต่จะต้องไม่กีดขวางการสัญจรและจะต้องมีความเป็นระเบียบ ซึ่งเทศบาลควรออกเทศบัญญัติเพื่อบังคับใช้ด้วย

3.5 ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการกรณีการตั้งวางสินค้าหรือสะสมวัสดุสิ่งของเกินความจำเป็นบนทางเท้า สรุปดังนี้ ไม่ควรทำเพราะอาจก่อให้เกิดอุบัติเหตุและ

การสัญจรไม่สะดวก หากจะดูตามความเหมาะสมอาจจะกำหนดวันเวลาให้ตั้งวางได้ แต่ต้องมี การจัดเก็บให้เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่กีดขวางทางเท้า หรือควรกำหนดประเภทสินค้าและ สถานที่ให้ตั้งวางหรือจัดเก็บได้

3.6 ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการกรณีการทำเพิงพักถาวรหรือ กิ่งถาวร เพื่อทำการค้าหรือเก็บวัสดุสิ่งของบนทางเท้า หรือในที่หรือทางสาธารณะ สรุปดังนี้ ไม่ควรทำเพราะสร้างความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อยแก่บ้านเมือง ไม่สวยงาม เป็นแหล่งสะสม เชื้อโรค สร้างความสกปรก แต่หากมีการอนุโลมควรกำหนดสถานที่ให้ก่อสร้างได้ชัดเจนและเป็นมาตรฐานเดียวกันและจะต้องไม่กีดขวางการสัญจร รวมทั้งควรดูความเหมาะสมของ ลักษณะเพิงประกอบการพิจารณาด้วย

3.7 ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการกรณีการให้เก็บสินค้าหรือวัสดุ สิ่งของ ตลอดจนรักษาความสะอาดให้เรียบร้อยหลังสิ้นสุดระยะเวลาทำการค้าในแต่ละวัน สรุปดังนี้ ควรให้มีการจัดเก็บทุกวันและจะต้องรักษาความสะอาดด้วย อีกทั้งควรกำหนด ขอบเขต สถานที่ และระยะเวลาให้ชัดเจน

3.8 ผู้ประกอบการค้ามีข้อเสนอแนะต่อมาตรการกรณีการวางวางเหล็ก คอกเหล็ก กรวย แก้ว หรือวัสดุอื่น ๆ ตลอดจนเทปูนเป็นทางลาดเอียงเชื่อมต่อกับทางเท้าของเทศบาล ซึ่งเป็นการกั้นพื้นที่บริเวณหน้าบ้านหรือหน้าร้านของตนเอง เพื่อมิให้บุคคลอื่นนำรถไปจอด สรุปดังนี้ ควรมีการอนุโลมบ้างในบางสถานที่ เช่น บริเวณทางเข้า-ออกบ้านแต่ก็ไม่สมควรทำ เพราะเป็นการเห็นแก่ตัว กีดขวางการสัญจร หรืออาจจะต้องให้สามารถเคลื่อนย้ายได้สะดวก ทั้งนี้ควรให้เจ้าหน้าที่ออกตรวจตราอยู่เป็นประจำ หรืออาจจะกำหนดให้รุดจอดเป็นวันคู่/วันที่ เป็นต้น อย่างไรก็ตาม เทศบาลควรมีการอบรมให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการค้า ร้านค้า หาบเร่ แผงลอยที่อยู่ภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดอยู่เป็นประจำ เพื่อที่ประชาชนจะได้มีส่วนร่วม ในการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืนสืบไป

อภิปรายผล

จากผลการศึกษาเรื่อง การศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าภายในเขตเทศบาล เมืองร้อยเอ็ดต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขต เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด พบว่าผู้ประกอบการค้ามีความคิดเห็น โดย ส่วนใหญ่มีความคิดเห็น โดยรวมอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก และนำผลการศึกษามาอภิปรายผล เป็นรายมาตรการได้ดังนี้

1. กรณีการตั้งวางสินค้าและวัสดุสิ่งของบนทางเท้า ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก กล่าวคือ ให้เหลือพื้นที่ทางเท้าไว้เพื่อให้สามารถสัญจรไปมา ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะหากมีการตั้งวางสินค้าหรือวัสดุสิ่งของต่าง ๆ บนทางเท้าแล้วจะทำให้ประชาชนที่สัญจรไปมาโดยใช้ทางเท้าเกิดความไม่สะดวกในการสัญจรหรือไม่มีทางเท้าที่จะเดินจนต้องลงไปเดินบนถนนหรือขอบถนนซึ่งอาจได้รับอันตรายจากยานพาหนะที่วิ่งอยู่บนถนนได้ นอกจากนี้ พนักงานเจ้าหน้าที่จะต้องมีการขอร้องเพื่อขอความร่วมมือจากผู้ประกอบการค้า ซึ่งมีความจำเป็นจะต้องอาศัยนโยบายของคณะผู้บริหารเทศบาลและแผนงานหรือแผนปฏิบัติงานที่ส่วนกลางกำหนด เพื่อสร้างจิตสำนึกและสร้างความตระหนักในสิ่งที่ตนเองได้กระทำลงไป ซึ่งสอดคล้องกับ รุ่ง ศรีโพธิ์ (2541 : บทคัดย่อ) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลนครเชียงใหม่ โดยมิวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันของการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลนครเชียงใหม่, เพื่อศึกษาความคิดเห็นของประชาชนต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลนครเชียงใหม่ทั้งในปัจจุบันและในอนาคต และเพื่อศึกษาเปรียบเทียบความเห็นของประชาชนที่มีลักษณะทางประชากรที่แตกต่างกันต่อการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองของเทศบาลนครเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า สภาพปัจจุบันของการจัดการสิ่งแวดล้อมเมืองเทศบาลนครเชียงใหม่เป็นไปตามนโยบายและแผนปฏิบัติงานที่กระทรวงมหาดไทย กรมการปกครอง ได้กำหนดไว้ ทั้งยังมีนโยบายของคณะเทศมนตรีและจังหวัดเชียงใหม่

2. กรณีการแขวนสินค้าออกมาแนวเขตของทางเท้า ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่ มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก กล่าวคือ วัสดุที่แขวนจะต้องมีความมั่นคง แข็งแรง และต้องแขวนให้ชิดด้านใน เว้นด้านนอกไว้สำหรับเป็นทางเดินและต้องแขวนไว้ให้พื้นที่ระยะของผู้คนที่เดินบนทางเท้า อีกทั้งต้องไม่เป็นอุปสรรคต่อการจราจร ไม่บดบังทัศนวิสัยของการขับขี่ และไม่กีดขวางการสัญจร ซึ่งในการที่จะให้ผู้ประกอบการค้ามีความร่วมมือ ร่วมใจในการปฏิบัติตามนั้นจะต้องอาศัยการมีส่วนร่วมของประชาชนหรือผู้ประกอบการค้าเป็นหลักด้วย และถ้าหากไม่มีการให้ความร่วมมือกันทั้งฝ่ายของหน่วยงานราชการและเอกชนหรือผู้ประกอบการค้าและประชาชนแล้วก็เป็นการยากที่จะได้รับการตอบสนองในการให้ความร่วมมือ ซึ่ง ตรีวิภา นูริกุล (2544 : 12-13) ได้กล่าวไว้ว่า การจะดำเนินการไปสู่เป้าหมายของการพัฒนาที่ยั่งยืน ซึ่งเป็นการพัฒนาที่ทำลายสิ่งแวดล้อม และอยู่บนพื้นฐานของความเป็นธรรมได้นั้น จำเป็นต้องอาศัยการผสมผสานกันของแนวความคิดที่หลากหลายแต่ร่วมทิศทางรวมทั้ง การประสานผลประโยชน์ที่ขัดแย้งกันด้วยความชอบธรรม โดยมีหลักธรรมาภิบาล

(Good Governance) และการมีส่วนร่วมของประชาชนเป็นรากฐานที่สำคัญในกระบวนการตัดสินใจในด้านการพัฒนาและที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม

3. กรณีการตั้งวางหรือแขวนสินค้าและวัสดุสิ่งของถ้ำลงบนผิวจราจร ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก กล่าวคือ ห้ามตั้งวางสินค้าหรือวัสดุสิ่งของใด ๆ ถ้ำลงบนผิวจราจร เพราะจะทำให้ผิวจราจรน้อยลงเป็นอุปสรรคต่อยานพาหนะ กีดขวางเส้นทางการจราจรทำให้เกิดการจราจรติดขัด หรืออาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้ง่าย นอกจากนี้ควรมีการสนับสนุนองค์กรชุมชนในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดให้มีการจัดตั้งกลุ่มอาสาสมัครเพื่อทำหน้าที่ด้านการรักษาความสะอาดหรือคอยสอดส่อง แจ้งข้อมูลการฝ่าฝืนในการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าของผู้ประกอบการค้าให้กับเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดทราบ เนื่องจากบางครั้งกำลังพนักงานเจ้าหน้าที่ของเทศบาลในด้านนี้ไม่เพียงพอ อีกทั้ง เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดมีการพัฒนาขยายเมืองในทุกด้านตลอดเวลา ดังนั้น การสนับสนุนให้องค์กรชุมชนหรือองค์กรท้องถิ่นมีการจัดตั้งอาสาสมัครให้เข้ามามีส่วนร่วมในการรักษาความสะอาดเรียบร้อย ทำหน้าที่ประสานความร่วมมือกับเทศบาล และขณะเดียวกันก็คอยให้ความรู้ความเข้าใจให้แก่ชาวบ้านเพื่อสร้างความร่วมมือและคอยช่วยกันรักษาความสะอาดและปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชบัญญัติฯ ก็จะเป็นอีกหนทางหนึ่งในการแบ่งเบาภาระหน้าที่ของเทศบาล และลดปัญหาด้านการรักษาความสะอาดเรียบร้อยของบ้านเมืองด้วย อีกทั้ง ยังจะทำให้ประชาชนหรือผู้ประกอบการค้ามีความพึงพอใจต่อการปฏิบัติงานของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ดังที่ ชิตพงษ์ เป็ลยันทำ (2539 : บทคัดย่อ) ได้ศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อบริการสาธารณะของเทศบาลเมืองมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบความพึงพอใจของประชาชนต่อการให้บริการสาธารณะจำนวน 7 ด้านบริการ ได้แก่ ไฟฟ้าสาธารณะ ทางระบายน้ำ การกำจัดขยะมูลฝอย ตลาดสด สวนสาธารณะ และการศึกษาพบว่า การบริการทุกด้านประชาชนมีความพอใจในระดับปานกลาง ประชาชนต้องการให้การบริการมีการพัฒนา มีคุณภาพมีการบำรุงรักษาให้ใช้ประโยชน์ทุกฤดูกาลและการบริการควรทันต่อความต้องการของประชาชน

4. กรณีการแขวน ผูก ตาก เกี่ยวผ้าใบ หลอดไฟหรือสิ่งอื่นใดกับต้นไม้หรือเครื่องหมายจราจรหรือในที่สาธารณะ ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก กล่าวคือ ห้ามแขวน ผูก ตาก เกี่ยวผ้าใบ หลอดไฟ หรือสิ่งอื่นใดกับเครื่องหมายจราจรในที่สาธารณะ ทั้งนี้ เป็นเพราะจะทำให้เกิดความไม่เป็นระเบียบ มองดูไม่สวยงาม ไม่น่าอยู่ นอกจากนี้ อาจทำให้เกิดอุบัติเหตุได้จากการมองไม่เห็นเครื่องหมายจราจรของผู้ขับขี่

ขุดยานพาหนะบนท้องถนน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พุทธศักราช 2535 หมวด 4 ว่าด้วย การรักษาความเป็นระเบียบเรียบร้อย มาตรา 39 การติดตั้ง ตาก วาง หรือแขวนสิ่งใด ๆ ในที่สาธารณะโดยมิได้มีหนังสืออนุญาตจากเจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ หรือได้รับอนุญาตแต่มิได้ปฏิบัติให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในการอนุญาต ให้เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่มีอำนาจสั่งให้ผู้กระทำการตามวรรคหนึ่งปลด หรือรื้อถอนภายในเวลาที่กำหนด

5. กรณีการตั้งวางสินค้าหรือสะสมวัสดุสิ่งของเกินความจำเป็นบนทางเท้า ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยมาก กล่าวคือ ห้ามตั้งวางสินค้าเกินความจำเป็นบนทางเท้า เพราะจะทำให้พื้นที่บนทางเท้าลดลงเป็นเหตุให้ประชาชนที่ใช้ทางเท้าเกิดความไม่สะดวกในการสัญจร อีกทั้ง อาจเกิดอุบัติเหตุต่อผู้ใช้ทางเท้าจากการที่สินค้าหรือวัสดุนั้น โคนล้มทับ หรือถ้าหากมีการวางสินค้าหรือวัสดุ ไว้บนทางเท้าก็ควรอยู่ในปริมาณหรือจำนวนที่ไม่มากเกินไปและถ้าหากมีการฝ่าฝืนก็ควรที่จะมีบทลงโทษด้วย อย่างไรก็ตาม แม้ว่ากฎหมายรักษาความสะอาดจะ ได้ระบุถึงบทบัญญัติทั้งในเชิงป้องกันและในเชิงควบคุม ตลอดจน อำนาจหน้าที่และมาตรการการลงโทษทางปกครองไว้แล้วก็ตาม แต่ก็ยังไม่เป็นการเพียงพอและเป็นหลักประกันได้ว่าบ้านเมืองจะปราศจากปัญหาค้านการรักษาความสะอาด ดังนั้น พนักงานเจ้าหน้าที่ผู้ซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามที่กฎหมายดังกล่าวบัญญัติ จะต้องมีความเข้มงวดกวดขันอย่างเคร่งครัดและจริงจังในการที่จะควบคุม สอดส่องดูแลเพื่อมิให้มีการฝ่าฝืน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อยของบ้านเมือง พุทธศักราช 2535

6. กรณีการทำเพิงพักถาวรหรือกึ่งถาวรเพื่อทำการค้า หรือวัสดุสิ่งของบนทางเท้าหรือในที่หรือทางสาธารณะ ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง กล่าวคือ ห้ามทำเพิงพักถาวร เพื่อทำการค้าหรือเก็บวัสดุสิ่งของบนทางเท้า หรือในที่หรือทางสาธารณะแต่ถ้ามีก็ควรจะดูแลเรื่องการจัดความเป็นระเบียบเรียบร้อย ความสะอาด เพราะจะทำให้เกิดความสวยงาม มีความปลอดภัย แต่ต้องไม่ผิดกฎหมาย หรือเป็นการเอารัดเอาเปรียบผู้อื่น ไม่กีดขวางการจราจร ซึ่งถ้ามีการปฏิบัติตามกฎหมายแล้วก็จะทำให้บริเวณหรือพื้นที่ดังกล่าวมีความสวยงาม เป็นระเบียบเรียบร้อย สะอาด แต่บางครั้งการทำเพิงพักถาวรเพื่อทำการค้าหรือเก็บวัสดุสิ่งของบนทางเท้า นั้นสังเกตได้ว่าจะมีปรากฏให้เห็นเกือบทุกเทศบาล ซึ่งอาจจะกล่าวอีกนัยหนึ่งได้ว่าอาจจะเป็นด้วยอุปนิสัยของผู้ประกอบการค้าหรือประชาชนในเขตเทศบาลก็ได้ แม้จะปรากฏว่าปัญหาหรือการฝ่าฝืนบางกรณีเกิดจากนิสัย

ความเคยชินอันเรียบง่ายของคนไทย รวมทั้ง การขาดวินัยในการใช้สาธารณูปโภคร่วมกันของคนไทยก็ตาม แต่อุปนิสัยของคนไทยที่มีความเมตตาเอื้ออาทร เรียบง่าย ยืดหยุ่นและการให้อภัย เห็นอกเห็นใจก็มีส่วนทำให้คนไทยอยู่ด้วยความสงบเรียบร้อยมาจนทุกวันนี้ ดังนั้น การที่เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดได้มีการจัดระเบียบการประกอบการค้าในที่หรือทางสาธารณะก็อาจมีบางครั้งที่เคร่งครัดไปบ้าง หนักนิด หรือเบาหน้อย ก็ควรได้รับการเห็นอกเห็นใจและให้อภัยจากผู้ประกอบการค้าบ้าง ซึ่งสอดคล้องกับ ทวีทอง หงส์วิวัฒน์ (2527 : 1- 2) ได้เสนอแนวคิดเกี่ยวกับแนวปฏิบัติในการที่จะทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ คือ ต้องถือว่าประชาชนเป็นตัวหลักในการแก้ไขปัญหาของเขาเอง องค์กรภายนอกเป็นเพียงตัวกระตุ้นและสนับสนุนเท่านั้น กิจกรรมการพัฒนาต้องเริ่มจากพื้นฐานของชุมชน กล่าวคือ วิถีชีวิตดำรงอยู่ในชุมชนทั้งในอดีตและปัจจุบัน การยึดยึดกิจกรรมที่พัฒนาซึ่งกำหนดกรอบความคิดของคนภายนอก จากการทำไม่นำไปสู่การมีส่วนร่วมที่แท้จริงแล้วยังเป็นการทำลายศักยภาพในการแก้ไขปัญหาของชุมชน สร้างลักษณะขาดความเชื่อมั่น ในตนเองและเป็นการพึ่งพาจากพลังภายนอกและประการสุดท้ายปัญหาบางลักษณะระดับการรับรู้ของชุมชน อาจมีข้อจำกัดทำให้ไม่ชัดเจนต่อปัญหาหรือแก้ปัญหาไม่ถูกจุด การมีส่วนร่วมของประชาชน จึงน่าจะเป็นการครอบคลุมถึงการกระจายและการสื่อสารข้อมูลเพื่อการพัฒนาการรับรู้และขีดความสามารถในการแก้ไขปัญหาซึ่งองค์กรภายนอกน่าจะมิบทบาทในเรื่องนี้ อย่างไรก็ตาม การดำเนินการต้องอยู่บนพื้นฐานของความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งเกี่ยวกับวัฒนธรรม ระบบ ค่านิยม ความเชื่อของชุมชน ตลอดจนมาตรฐานพฤติกรรมที่แตกต่างกันระหว่างสังคมชนบทและสังคมเมือง

7. กรณีการเก็บสินค้าหรือวัสดุสิ่งของและรักษาความสะอาดให้เรียบร้อยหลังสิ้นสุดระยะเวลาทำการค้าในแต่ละวัน ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับเห็นด้วยปานกลาง กล่าวคือ ให้ดูแลรักษาความสะอาดบนทางเท้าหลังสิ้นสุดระยะเวลาทำการค้าในแต่ละวัน เพราะว่าเมื่อสิ้นสุดระยะเวลาการค้าแล้วบริเวณทางเท้าดังกล่าวก็จะใช้สัญจรไปมาของประชาชน ถ้าหากไม่มีการเก็บสินค้า หรือ ไม่มีการรักษาความสะอาดแล้วก็จะทำให้เกิดความสกปรก เกิดความไม่เป็นระเบียบเรียบร้อย ไม่สวยงาม ซึ่งผู้ประกอบการค้าต้องรับผิดชอบและขยะ สิ่งปฏิกูล ต้องใส่ถุงหรือภาชนะเพื่อความสะอาดในการเก็บไปทิ้ง ซึ่งบางครั้งผู้ประกอบการค้าอาจคิดว่าการรักษาความสะอาดเป็นหน้าที่ของเทศบาลเท่านั้น แต่ในความเป็นจริงแล้วผู้ประกอบการค้าต้องมีส่วนร่วมในการดำเนินการด้วย จึงจะประสบผลสำเร็จตามความมุ่งหมาย กิจกรรมใด ๆ ที่ไม่ได้รับความร่วมมือจากผู้ประกอบการค้าแล้ว อาจไม่บรรลุ

วัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ มีชัย ตรีสาพันธ์ (2540 :1) กล่าวถึง การรักษาความสะอาด เป็นการกระทำของมนุษย์ซึ่งเป็นตัวการเปลี่ยนแปลงสิ่งแวดล้อมด้วย สิ่งแวดล้อมที่ดีมีผลทำให้ผู้ที่อยู่ในสิ่งแวดล้อมนั้นมีสุขภาพอนามัยทั้งร่างกาย จิตใจและสังคมดี ถ้าสิ่งแวดล้อมไม่ดีจะทำให้ร่างกายอ่อนแอ เจ็บป่วย และจิตเศร้าหมอง

8. กรณีการวางวางเหล็ก คอกเหล็ก กรวย แก้ว หรือวัสดุอื่น ๆ ตลอดจนเทพื้นเป็น ทางลาดเอียงเชื่อมต่อกับทางเท้าของเทศบาล ซึ่งเป็นการกั้นพื้นที่บริเวณหน้าบ้านหรือหน้าร้าน ของตนเองเพื่อมิให้บุคคลอื่นนำรถไปจอด ผู้ประกอบการค้าส่วนใหญ่มีความคิดเห็นอยู่ใน ระดับเห็นด้วยปานกลาง กล่าวคือ ห้ามวางวางเหล็ก คอกเหล็ก กรวย แก้ว หรือวัสดุอื่น ๆ ซึ่งเป็นการกั้นพื้นที่บริเวณหน้าบ้านหรือหน้าร้านของตนเองเพื่อมิให้บุคคลอื่นนำรถไปจอด แต่ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวต้องทำเป็นครั้งคราวและต้องได้รับอนุญาตก่อน อย่างไรก็ตาม การกระทำดังกล่าวจะทำให้ผู้ที่มองเห็นเกิดความรู้สึกที่ไม่ดีกับผู้ประกอบการค้าดังกล่าวว่า เป็นการเอารัดเอาเปรียบส่วนรวมมากเกินไป เนื่องจากเป็นที่สาธารณะที่ทุกคนก็มีสิทธิใช้ เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติรักษาความสะอาดและความเป็นระเบียบเรียบร้อย ของบ้านเมือง พุทธศักราช 2535 หมวด 1 ว่าด้วย การรักษาความสะอาดในที่สาธารณะและ สถานสาธารณะ มาตรา 19 ห้ามมิให้ผู้ใดตั้ง วาง หรือกองวัตถุใด ๆ บนถนน เว้นแต่เป็น การกระทำในบริเวณที่เจ้าพนักงานท้องถิ่นหรือพนักงานเจ้าหน้าที่ประกาศกำหนดด้วยความเห็นชอบของเจ้าพนักงานจราจร

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาเรื่องการศึกษาความคิดเห็นของผู้ประกอบการค้าภายในเขตเทศบาล เมืองร้อยเอ็ดต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขต เทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัดร้อยเอ็ด ครั้งนี้ ทำให้ทราบถึงข้อมูลหลายประการ ที่สามารถนำมาใช้ประโยชน์ในการปรับปรุง วางแผนดำเนินการต่อมาตรการการจัดระเบียบ การจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด อำเภอเมือง จังหวัด ร้อยเอ็ด ซึ่งผู้ศึกษามีข้อเสนอแนะในการนำผลการศึกษาไปใช้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดควรกำหนดเป็นนโยบายสำคัญเพื่อการส่งเสริมและ สนับสนุนให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการจัดระเบียบและกำหนดมาตรการ

การจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาล โดยตรงทุกระดับ และดำเนินการอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

2.1 เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดควรมีการส่งเสริมและรณรงค์ในเรื่องบทบาทสิทธิหน้าที่ของประชาชนภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด ตลอดจนบทบาทในการกำหนดแนวนโยบายด้านการมีส่วนร่วมของประชาชนและการแสดงความคิดเห็นตามหลักรัฐธรรมนูญและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ในขณะที่เดียวกันควรจัดให้มีการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนทั่วไป ผู้ประกอบการค้า ตลอดจนเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อให้ทราบถึงบทบาทสิทธิและหน้าที่ตามกฎหมาย

2.2 เทศบาลเมืองร้อยเอ็ดควรจัดหาแหล่งประกอบการค้าเพิ่มเติมเพื่อรองรับการขยายตัวของสังคมตลอดจนผู้ประกอบการค้า และเพื่อให้ผู้ประกอบการค้ามีทางเลือกในการประกอบอาชีพมากยิ่งขึ้น

2.3 เผยแพร่ผลการศึกษาให้กับประชาชนทั่วไปภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เพื่อการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

2.4 นำเสนอข้อมูลให้กับผู้บริหารและผู้มีส่วนเกี่ยวข้องของเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด เพื่อจะได้ใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการบริหารจัดการในเรื่องการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ดต่อไป

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของนายกเทศมนตรี สมาชิกสภาเทศบาล และพนักงานเทศบาลต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

3.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมของผู้ประกอบการค้าต่อมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะภายในเขตเทศบาลเมืองร้อยเอ็ด

3.3 ควรมีการศึกษารเปรียบเทียบมาตรการการจัดระเบียบการจำหน่ายสินค้าในที่หรือทางสาธารณะในเขตเทศบาลอื่น